

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe der Societeyt Iesv

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 13. Christus gheeft haer te kennen wat hy vande sondaeren lijdt: Agnes versoent sijn rechtveerdighe gramschap.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

§. 13. *Christus gheeft haer te kennen wat hy vande sondaeren lijdt: Agnes versoent sijn rechtveerdighe gramschap.*

Enige daghen te voren, naer dat sy haeren Salighmaecker wesentlijck ontfanghen hadde, ende volghens haer ghewoonte tot hem ingekeert was, sagh sy hem als heel door-wondt, ende swemmende in sijn H. Bloedt, met een seer pijnelijck ende bloedigh ghelaet. Sy wiert door dit insicht soo beweeght ende beroert, dat haer medelijdigh ghevoelen seer groot soude gheweest zijn, al hadd'et in een groote menichte van herten verdeelt gheweest, 't welck haer herte alleen beswaerde. Sy versocht alsdan van haeren Beminden, met eenen beklaghelijcken toe-keer, de reden van soo deerlijcke ghesteltenisse: ende verstont, dat de sonden der menschen hem soo seer mishandelen, die hem door hun hertneckigheyt d'eene wonde op d'andere gaven, ende naer menighvuldighe vermaenighen, die sy ontfonghen, harder bleven als eenen steen, ende in haer boosheyt volherdigh waeren, eveneens als of'er gheen straffe te verwachten stont. Hier naer scheen Christus sijn rechte handt uyt te steken, met een bloedigh sweert ghewapent, om sijn vyanden te verderven. Maer *Agnes* scheen desen slaggh, die hy voor hadde, te breken, versoeckende met een nedergeboghen ghemoet, dat dese vraecke op haer alleen mochte vallen, ende sy alleen ghestraft worden, anders niet vraeghende vande Goddelijcke goetheydt, als sterckte, om de straffe die sy boven alle andere verdient hadde, te verdraeghen. Hier bevont sy sich met haeren bloedighen Bruydegom soo vereenight, dat sy

Ff

niet

niet voorders hier van segghen kan : sy was in Godt als ghesmolten, waer van sy moest stom blijven.

Tot haer selven komende, sagh sy haeren doorwonden Salighmaecker als machteloos van sijn Wonden en pijnen, maer van blijder ghelaet, dat geheelijck bebloedt ende doorwondt schein te wesen. Als-dan schein den Salighmaecker haer t'aensien, sich in haer herte, met een minnelijcke t'faemen-spraecke vermaeckende. Hy schein, seght sy, als iemant die onder de handen van roovers ende moordenaers geweest is, ende hun vrede tochten ontkomen zijnde, heel krachteloos gheworden was : ende brengt hier by dese gelijckenisse. Dat iemant vande moordenaers quaelijck onthaelt zijnde, ende eenighe plaetse soeckende om te rusten, nae dat hy te vergheefs aen verscheyde huysen geklopt hadde om binnen gelaeten te worden, ten lesten eenen vriendt vont, die door medelijden sijn beste kamer, met al wat hy hadde, op droegh, om de matte litmaeten van desen machteloosen mensch te vermaecken : wat vriendtschap soude soodaenighe onthaelinghe verdienen, of wat soude desen gast weygeren, aen den genen die hem dese vriendtschap bewesen hadde. *Agnes* verbeelde sich, dat sy aen haeren Salighmaecker soodaenighe vriendtschap bewees : aen den welcken sy haer herte tot een herberghe offerde, om sijn krancke ende gequetste litmaeten te vermaecken, naer dat hy vande fondaeren verstootten was, die hem weygherden in haer ziele t'ontfanghen. Sy was geheel de goede weke besigh, met de Wonden t'overdencken die den Salighmaecker door de sonden ontfanght; met de vreetheyt der fondaeren t'overpeysen, die hem quetsen, ende niet en willen herberghen; met
te

te bidden, dat de straffen, die de menschen hier door verdienen, op haer alleen souden vallen; met hem een aenghenaeme rust-plaetse in haer herte te bereyden: ende ondervondt dat dese goede geneghenteden aen haeren Beminden seer aenghenaem waeren, ende dat sy door dese vrientdschap van hem verkreegh al wat sy versocht.

§. 14. *Wat vermaeck de H. Maeghet schept, uyt de ghene die Godt vruchtelyck ter H. Communie gaen.*

DEn 18. September 1638. sagh sy inde Kercke der Societeyt de H. Maeghet, inde ghedaente van een groote Koninghinne, vergeselschapt met vele hemelsche Maeghden, staende aen de flincke sijde des Priesters die Misse dede. Was verwondert dat dese Maeghet de leeghe syde hiel: ende verstont, dat de hooger syde aen den Priester toe-komt als hy dat hooghweerdigh Sacrificie offert. Heel de Kercke scheen met soo groote klaerheyt vervult te wesen, dat haer ooghen schemelden, ende als blindt waeren.

Sy sagh de Communie-banck bereydt, ende het volck tot de Communie naerderen, maer met onghe-lijcke bereydinghe ende begeerte. *V*Vant aen sommighe het brandende vier der liefde ontbrack. Sagh dat de voorschreven Koninghinne, met haer gheselschap, aen de selve sijde des Priesters bleef, tot d'uytreykinghe van 't H. Sacrament, ende dat met een eerbiedinghe, die met geen tonghe kan uyt-gesproken worden. *V*Vaer uyt sy verstont, met wat eerbiedinghe wy ons moeten voeghen tot dese tafel, om soo hooghe onbegrijpelijske spijs te nutten. *G*roote Koninghinne, seght sy, *Wat soete, minnelijcke, vriendelijcke ooghen sloegh uwe*